

บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
Airports of Thailand Public Company Limited

ข้อกำหนดบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย

พ.ศ. 2559

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยให้เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 6 และข้อ 31 แห่งระเบียบบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 และข้อ 23 แห่งระเบียบบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ว่าด้วย การจ้าง การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ ของลูกจ้าง พ.ศ. 2554 กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย พ.ศ. 2559”

ข้อ 2 ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษผู้ซึ่งต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. 2528

บรรดาข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นในส่วนที่ระบุไว้แล้วในข้อกำหนดนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งข้อกำหนดนี้ ให้ใช้ข้อกำหนดนี้แทน

ข้อ 4 ให้กรรมการผู้อำนวยการใหญ่รักษาการตามข้อกำหนดนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ และคำวินิจฉัยนั้นให้ถือเป็นที่สุด

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษปฏิบัติงานแทนตามข้อกำหนดนี้ก็ได้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 5 ในข้อกำหนดนี้

“ทอท.” หมายความว่า บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

“กรรมการผู้อำนวยการใหญ่” หมายความว่า กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ทอท.

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากกรรมการผู้อำนวยการใหญ่เพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดนี้

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า พนักงาน หรือลูกจ้าง ทอท.

“ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“คณะกรรมการพิจารณาโทษวินัยร้ายแรง” หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อกำหนดนี้ ประกอบด้วย กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ เป็นประธาน รองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ และผู้อำนวยการท่าอากาศยาน ระดับ 11 เป็นกรรมการ และให้ผู้ช่วยกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ (สายงานทรัพยากรบุคคลและอำนวยการ) เป็นเลขานุการ

หมวด 2

การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย

ข้อ 6 เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรายงานตามลำดับชั้นให้กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ทราบโดยเร็ว โดยทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)
- (2) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
- (3) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ถูกกล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย

- (4) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ข้อ 7 การกล่าวหาที่จะดำเนินการตามข้อกำหนดนี้ ถ้าเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (1) ระบุชื่อของผู้กล่าวหา และลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา
- (2) ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาผู้ปฏิบัติงานผู้ใด
- (3) ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่มีการกล่าวหาเพียงพอที่จะเข้าใจได้

หรือแสดงพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสอบสวนต่อไปได้

ในกรณีที่เป็นการกล่าวหาด้วยวาจา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกคำกล่าวหาที่มีรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 8 กรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยที่จะดำเนินการตามข้อกำหนดนี้อาจมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

- (1) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่ากล่าวหาผู้ปฏิบัติงานผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสอบสวนต่อไปได้ หรือ
- (2) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสอบสวนต่อไปได้

หมวด 3

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

ข้อ 9 เมื่อได้รับรายงานตามข้อ 6 หรือความปรากฏต่อกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ว่ามีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานในสังกัดผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยเร็ว

- (1) พิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่
- (2) ดำเนินการสืบสวนหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวน และพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ในการนี้ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่อาจสืบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วรายงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานในสังกัดผู้ใดกระทำผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วและเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามข้อ 10 ต่อไป

ข้อ 10 ในกรณีที่กรรมการผู้อำนวยการใหญ่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด 4 ถ้าพิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด 5 แต่ถ้าพิจารณาเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง

ข้อ 11 กรณีที่ถือว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัย และกรรมการผู้อำนวยการใหญ่สั่งให้ยุติเรื่องได้ อาจเป็นกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดวินัย
- (2) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าการกระทำผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนต่อไปได้
- (3) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางวินัย

หมวด 4

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ 12 ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ 9 และข้อ 10 ปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ โดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่ถ้าได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ต้องดำเนินการตามข้อ 16 ข้อ 17 และข้อ 18 จนแล้วเสร็จ

ข้อ 13 ในกรณีที่กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวน ต้องดำเนินการตามหมวดนี้ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ขยายเวลาได้ตามความจำเป็น โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นไว้ด้วย

ข้อ 14 ในการดำเนินการตามข้อ 13 ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และ ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ 15 เมื่อกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ได้ดำเนินการตามข้อ 14 แล้ว ให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่องตามระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 ข้อ 30 โดยทำเป็นคำสั่งตามข้อ 64

(2) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน/ค่าจ้าง หรือลดเงินเดือน/ค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดตามระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 ข้อ 32 และ 33 หรือระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การจ้างการแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของลูกจ้าง พ.ศ. 2554 ข้อ 24 โดยทำเป็นคำสั่งตามข้อ 65

(3) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนตามระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 ข้อ 32 ก็ได้ โดยทำเป็นคำสั่งงดโทษตามข้อ 67

(4) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด 5 ต่อไป

ข้อ 16 ในกรณีที่กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ดำเนินการทางวินัย โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการสอบสวน ให้นำข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 24 ข้อ 25 ข้อ 26 และข้อ 27 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 17 คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 16 ต้องดำเนินการสอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา แล้วเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ต้องให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขยาย เวลาการดำเนินการได้ตามความจำเป็น ในการนี้ ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจให้ขยายเวลาได้เท่าที่จำเป็น โดยให้แสดงเหตุผลไว้ด้วย หรือจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนยุติการดำเนินการแล้วพิจารณาสั่งหรือดำเนินการ ตามข้อ 15 ต่อไปก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่ คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ 18 เมื่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน ตามข้อ 17 แล้ว ให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ 15 หรือสั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็น หรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(2) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ ให้ถูกต้องโดยเร็ว

หมวด 5

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 19 ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ 9 และข้อ 10 ปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหา ว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้กรรมการผู้อำนวยการใหญ่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการดำเนินการตามข้อ 15(4) ให้กรรมการ ผู้อำนวยการใหญ่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่เพื่อดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ ส่วนข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน ในสำนวนการสอบสวนตามข้อ 17 จะนำมาใช้ในการสอบสวนนี้หรือไม่เพียงใด ให้อยู่ในดุลพินิจ ของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 20 การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนให้สามารถแต่งตั้งบุคคลภายนอกเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ 21 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่ ทอท. กำหนด

ข้อ 22 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการโดยทำเป็นคำสั่งตามแบบที่ ทอท.กำหนด และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 23 เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้แจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงก่อน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบโดยตรงได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางประวัติของ ทอท.หรือของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

(2) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการโดยเร็วแล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

(3) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ 24 เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้

- (1) เป็นผู้กล่าวหาตามข้อ 6
- (2) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาตามข้อ 6
- (3) เป็นญาติของผู้กล่าวหาตามข้อ 6 คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
- (4) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา หรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (5) เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (6) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (7) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสีย

ความเป็นธรรม

ข้อ 25 การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีการผิดข้อ 24 โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ 24

ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนานหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้การคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ 26 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 25 แล้ว ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้กรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านและให้นำข้อ 22 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(2) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม (1) ต่อไป

ข้อ 27 ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ 24 ให้ผู้นั้นแจ้งให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ และให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามข้อ 26 โดยอนุโลมต่อไป

ข้อ 28 คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อกำหนดนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณา ห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นการสอบปากคำตามข้อ 34 หรือเป็นกรณีที่ข้อกำหนดนี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 29 ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการรับเรื่องตามข้อ 23(2) และ (3) ในกรณีที่ไมอาจจัดประชุมได้ภายในกำหนด ให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็น และวางแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ 30 เมื่อได้วางแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ 29 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด คำสั่ง ประกาศ แนวทางปฏิบัติ และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (2) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (3) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- (4) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
- (5) ทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 31 ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไมอาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุนี้ไว้ด้วย

ข้อ 32 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้

ข้อ 33 การสอบปากคำตามข้อ 32 ต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำตามแบบที่ ทอท. กำหนด แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุด สอบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตอกเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ดำเนินการตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ 34 ในการสอบปากคำ ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งกรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำเห็นสมควรให้เข้ามาในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ 35 ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญหลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ 36 การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ 37 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ 38 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญ จะทดสอบหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในรายงานการสอบสวน

ข้อ 39 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด คำสั่ง ประกาศ แนวทางปฏิบัติ และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ 30(1) แล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจกับผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย

ระเบียบ ข้อกำหนด คำสั่ง ประกาศ แนวทางปฏิบัติ รวมทั้งพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ในเบื้องต้นเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ 40 ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ 41 การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้งแจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐาน หรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้ แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

บันทึกตามวรรคหนึ่งให้ทำตามแบบที่ ทอท.กำหนด โดยให้ทำเป็นสองฉบับ มีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการและกรรมการอีกอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

ข้อ 42 เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ 41 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของ ทอท.หรือของทางราชการ

ข้อ 43 เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบตามข้อ 42 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนด วัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวน

การแจ้งตามวรรคหนึ่งถ้าไม่อาจแจ้งในวันที่ผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาได้ ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางประวัติของ ทอท. หรือของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์

ข้อ 44 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่กำหนดในข้อ 42 ให้ส่งบันทึกตามข้อ 41 จำนวนหนึ่งฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางประวัติของ ทอท. หรือของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์

คณะกรรมการสอบสวนจะส่งหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ 45 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตามวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่กำหนดตามข้อ 43 หรือข้อ 44 โดยได้อ้างเหตุผลหรือความจำเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีเหตุจำเป็นจะกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการเสียใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมก็ได้

ข้อ 46 ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการตามวรรคหนึ่งไปในคราวเดียวกันกับที่ได้ดำเนินการตามข้อ 42 ก็ได้

ข้อ 47 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหารับสารภาพว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหา นั้นไว้เป็นหนังสือ ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหา นั้นก็ได้ แล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ 48 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 43 และข้อ 44 ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ 49 ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติม แล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา นั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ 41 ข้อ 42 ข้อ 43 ข้อ 44 ข้อ 45 และข้อ 48 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ข้อ 50 ในการสอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณา ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้อง

ดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(2) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามข้อกำหนดนี้ ในกรณีที่การกระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวน และพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ 51 ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานผู้อื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อกำหนดนี้

ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นหรือบุคคลอื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ 52 ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้อื่นร่วมกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวนตามข้อ 51 ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้

พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิม คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อแจ้งให้ผู้นั้นทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามข้อกำหนดนี้แล้ว

ข้อ 53 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้รวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพิจารณามิตินในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ได้ความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่บกพร่องในหน้าที่ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือมีมลทินหรือมัวหมอง ในกรณีที่ถูกละเลย

ถ้าให้ผู้ยื่นปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ ทอท. ตามระเบียบ ทอท. ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 ข้อ 20(2) หรือ (3) หรือระเบียบ ทอท. ว่าด้วย การจ้าง การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของลูกจ้าง พ.ศ. 2554 ข้อ 20(2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี ก็ให้ทำความเห็นเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุม ไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ 54 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามข้อ 53 แล้ว ให้จัดทำรายงานการสอบสวน เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามแบบที่ ทอท. กำหนด โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวนข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหาพยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณา ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 53 วรรคสอง และวรรคสาม และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน รวมทั้งให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้ยื่นไว้ในรายงาน การสอบสวนด้วย ในการนี้ ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้ กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ 55 ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้ง สำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ 29

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยาย เวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบ วัน ในกรณีที่ได้มีการขยายเวลา จนทำให้การสอบสวนดำเนินการเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุม คณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ 29 ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงานคณะกรรมการ ทอท. ทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

ข้อ 56 เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวน การสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ 57 แต่ถ้าเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ก็ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มี การแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหา ยังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ แจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(2) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็น หรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม โดยไม่ต้องทำความเห็น

(3) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวน
ดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ 57 เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว
ให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำ
ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
หรือไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ถ้า
เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม (2)

(2) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่าผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ
พิจารณาโทษวินัยร้ายแรงเพื่อพิจารณาต่อไป

(3) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัด
พอที่จะลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติตามระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การบรรจุ
การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554
หรือระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การจ้าง การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์
ของลูกจ้าง พ.ศ. 2554 ข้อ 20(2) และ (3) ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ ทอท.ให้ผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย
การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 หรือระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การจ้าง
การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของลูกจ้าง พ.ศ. 2554 ข้อ 20
ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้พิจารณาดำเนินการ
ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ดำเนินการตาม (2)

ข้อ 58 เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ 57 แล้ว คณะกรรมการพิจารณาโทษวินัยร้ายแรง อาจพิจารณาว่ามีมติ
อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้มิมติลงโทษทางวินัย
อย่างร้ายแรงกรณีใด ตามข้อใด และให้ลงโทษสถานใด เพราะเหตุใด โดยจะต้องมีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
ด้วยว่า มีการกระทำความผิดใด

(2) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้มิมติลงโทษทางวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงกรณีใด ตามข้อใด และให้ลงโทษสถานใดและอัตราโทษใด เพราะเหตุใด หรือถ้าเห็นว่า
เป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะมิมติลดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าว
ตักเตือนก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องต้องมีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำความผิดใด

(3) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ถ้ามีข้อเท็จจริงอันเป็นกรณีที่สมควรให้ออกจากงานตามระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ

วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 ข้อ 20(2) และ (3) ให้มีมติให้ผู้นั้น ออกจากงาน โดยจะต้องมีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำอย่างใด มีกรณีที่สมควรให้ออกจากงานเพราะเหตุใด ตามข้อใด และถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ ทอท.อย่างใด

(4) ในกรณีที่เห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย ให้มีมติให้สั่งยุติเรื่อง หรือถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยแต่เป็นกรณีที่ไม้อาจลงโทษได้ ให้มีมติให้งดโทษ

(5) ในกรณีที่เห็นว่าข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอหรือการดำเนินการใดยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้มีมติให้สอบสวนเพิ่มเติม แก้ไข หรือดำเนินการให้ถูกต้องตามควรแก่กรณี

การประชุมเพื่อพิจารณามีมติตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการพิจารณาโทษวินัยร้ายแรงทั้งหมด ทั้งนี้ กรรมการพิจารณาโทษวินัยร้ายแรงต้องไม่เป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 59 ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ 20 ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป และให้กรรมการผู้อำนวยการใหญ่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ 60 ในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดนี้ ให้เฉพาะการดำเนินการนั้นเสียไป และถ้าการดำเนินการนั้นเป็นสาระสำคัญที่ต้องดำเนินการหรือหากไม่ดำเนินการจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้แก้ไขหรือการดำเนินการนั้นเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ 61 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ แต่ให้คณะกรรมการสอบสวนและผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปเท่าที่สามารถจะกระทำได้ แล้วทำความเห็นต่อกรรมการผู้อำนวยการใหญ่เพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือข้อบังคับกองทุนสงเคราะห์ของ ทอท. แล้วแต่กรณี

หมวด 6

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ 62 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนพิจารณา หรือคณะกรรมการสอบสวนตามข้อกำหนดนี้ ถือเป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง กรรมการผู้อำนวยการใหญ่จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ 63 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง กรรมการผู้อำนวยการใหญ่จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(1) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ หรือขาดงานติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสามวันทำงานไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยกรรมการ

ผู้อำนวยการใหญ่ได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ทอท.

(2) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(3) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนพิจารณา หรือคณะกรรมการสอบสวนตามข้อกำหนดนี้

หมวด 7

การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ และงดโทษ

ข้อ 64 การสั่งยุติเรื่อง ให้ทำเป็นคำสั่ง ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหา และผลการพิจารณา ทั้งนี้ ตามแบบที่ ทอท.กำหนด และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่ง

ข้อ 65 การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน/ค่าจ้าง หรือลดเงินเดือน/ค่าจ้าง หรือการสั่งลงโทษให้ออก/เลิกจ้าง หรือปลดออก ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า ผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรืออย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามข้อใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย ทั้งนี้ ตามแบบที่ ทอท.กำหนด และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่งลงโทษ และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ 66 การสั่งลงโทษตามข้อ 65 ให้สั่ง ให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

- (1) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง
- (2) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือน/ค่าจ้าง หรือลดเงินเดือน/ค่าจ้าง ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง
- (3) การสั่งลงโทษให้ออก/เลิกจ้าง หรือปลดออก ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่มิคำสั่งพักงาน ให้สั่งให้ออก/เลิกจ้าง หรือปลดออกตั้งแต่วันที่มิคำสั่งพักงาน

(ข) ในกรณีที่กระทำความผิดวินัยเพราะเหตุละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ หรือขาดงานติดต่อ ในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสามวันทำงานไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย ให้สั่งให้ออก/เลิกจ้าง หรือปลดออกตั้งแต่วันที่ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่หรือขาดงานนั้น

(ค) ในกรณีที่กระทำความผิดอาญาและได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ให้สั่งให้ออก/เลิกจ้าง หรือปลดออกตั้งแต่วันที่มิคำสั่งรับโทษจำคุก หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่มิคำสั่งรับโทษ

จำคุก แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นกรณีที่กระทำความผิดอาญาและได้รับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดหนักกว่าโทษจำคุก ให้สั่งให้ออก/เลิกจ้าง หรือปลดออกตั้งแต่วันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ 67 ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่จะงดโทษให้ โดยทำเป็นคำสั่ง และให้ระบุไว้ในคำสั่งด้วยว่าให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน

ข้อ 68 เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งให้ทราบโดยตรงได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของ ทอท.หรือของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

หมวด 8

การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

ข้อ 69 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้กรรมการผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้มีคำสั่งใหม่ โดยให้สั่งยกเลิกคำสั่งเดิมแล้วสั่งใหม่ให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ 70 คำสั่งใหม่ตามข้อ 69 ให้เป็นไปตามแบบที่ ทอท.กำหนด โดยให้มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (1) อ้างถึงคำสั่งเดิมก่อนมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ
- (2) อ้างถึงเหตุที่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี โดยแสดงสาระสำคัญ

โดยสรุปไว้ด้วย

- (3) สั่งให้ยกเลิกคำสั่งเดิมตาม (1) และมีคำสั่งใหม่ให้เป็นไปตาม (2)

- (4) ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว

ข้อ 71 ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษปลดออกหรือให้ออก/เลิกจ้าง ถ้ามีการลดโทษ เพื่อจะสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งใหม่ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงาน และสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี

การสั่งให้กลับเข้าทำงาน ให้สั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ในกรณีที่ไม้อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานได้ เพราะเหตุที่ก่อนที่จะมีคำสั่งใหม่นั้น ผู้นั้นพ้นจากหน้าที่การงานตามหลักเกณฑ์ของ ทอท. ว่าด้วยการพ้นสภาพ ดाय หรือเนื่องจากเหตุอื่น ให้สั่งงดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี แล้วให้แสดงเหตุที่ไม้อาจสั่งให้กลับเข้าทำงานไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้นั้นไม่ประสงค์จะกลับเข้าทำงานและได้แสดงเจตนา เป็นหนังสือไว้โดยชัดแจ้ง ให้ถือว่าหนังสือดังกล่าวเป็นการแสดงเจตนาขอลาออกจากหน้าที่การงาน ให้สั่งงดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี แล้วสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากหน้าที่การงาน

ในคำสั่งใหม่ให้ระบุด้วยว่า เงินเดือนระหว่างที่ถูกปลดออก หรือ ให้ออก/เลิกจ้าง ให้เบิกจ่ายให้ผู้นั้น โดยให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักงานมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 72 เมื่อมีกรณีที่ต้องเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามข้อ 71 ให้ดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ดังนี้

(1) ถ้าเป็นกรณียกโทษ ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับโทษทางวินัยมาก่อน และให้ผู้นั้นกลับคืนสู่สถานะเดิมก่อนมีการลงโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือน/ค่าจ้าง หรือลดเงินเดือน/ค่าจ้างผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(2) ถ้าเป็นกรณีงดโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือน/ค่าจ้าง หรือลดเงินเดือน/ค่าจ้างผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(3) ถ้าเป็นกรณีที่มีผลให้ยังคงต้องลงโทษผู้นั้นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มโทษหรือลดโทษก็ตาม ให้ดำเนินการดังนี้

(ก) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือน/ค่าจ้างหรือลดเงินเดือน/ค่าจ้าง ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือน/ค่าจ้างที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือน/ค่าจ้างเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ข) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน/ค่าจ้างหรือลดเงินเดือน/ค่าจ้างเป็นปลดออก หรือให้ออก/เลิกจ้าง ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ค) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษภาคทัณฑ์ ให้ลงโทษให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือน/ค่าจ้างหรือลดเงินเดือน/ค่าจ้างผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(ง) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือน/ค่าจ้าง ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือน/ค่าจ้างเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ลดไปแล้วให้ผู้นั้น

(จ) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษหรือลดอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือน/ค่าจ้างหรือลดเงินเดือน/ค่าจ้าง ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือน/ค่าจ้างเดิมในระหว่างที่มีคำสั่งลงโทษเดิม ในกรณีที่จำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษใหม่ ต่ำกว่าจำนวนเงินที่ได้ถูกตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษเดิม ให้คืนเงินส่วนที่ได้ตัดหรือลดไว้เกินนั้นให้ผู้นั้น

หมวด 9

การสั่งพักงาน

ข้อ 73 เมื่อผู้ปฏิบัติงานผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิด ลหุโทษ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่จะสั่งให้ผู้นั้นพักงานเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) ผู้นั้นถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และกรรมการผู้อำนวยการใหญ่พิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่การงานต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ ทอท.

(2) ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และกรรมการผู้อำนวยการใหญ่พิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่การงานอาจเกิดการเสียหายแก่ ทอท.

(3) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(4) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุก โดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(5) ผู้นั้นถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และกรรมการผู้อำนวยการใหญ่พิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 74 การสั่งพักงานให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักงานผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการร้องทุกข์ของ ทอท. และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การงานก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป

ข้อ 75 ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานผู้ใด มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีอาญาหลายคดี ถ้าจะสั่งพักงานในสำนวนหรือคดีใดที่เข้าลักษณะตามข้อ 73 ให้สั่งพักงานในสำนวนหรือคดีอื่นทุกสำนวนหรือทุกคดีที่เข้าลักษณะตามข้อ 73 ด้วย

ในกรณีที่ได้สั่งพักงานในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ถ้าภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้น มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาในคดีอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้น ก็ให้สั่งพักงานในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นและเข้าลักษณะตามข้อ 73 นั้นด้วย

ข้อ 76 การสั่งพักงาน ให้สั่งพักตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักงานอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักงานในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก

(2) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงานไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่ เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบ หรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันที่ให้พักงานตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักงานในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ 77 คำสั่งพักงานต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักงาน ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งพักงาน และวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้ใดพักงาน ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ และให้นำข้อ 68 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 78 เมื่อได้สั่งให้ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดพักงานในกรณีที่ถูกล่ามหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน และปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้สั่งลงโทษ ตามระเบียบ ทอท. ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 หรือระเบียบ ทอท. ว่าด้วยการจ้าง การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของลูกจ้าง พ.ศ. 2554

(2) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การทำงานตามเดิมแล้วดำเนินการสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การทำงานแต่ให้สั่งลดโทษ และแสดงกรณีกระทำความผิดวินัยนั้นไว้ในคำสั่งด้วย

(ก) ผู้นั้นได้พ้นจากหน้าที่การทำงานเนื่องจากเกษียณอายุ

(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากหน้าที่การทำงาน

(ค) ผู้นั้นได้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีสาเหตุตาย

(3) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การทำงาน และสั่งยุติเรื่อง แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การทำงาน และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การทำงานไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(ก) ผู้นั้นได้พ้นจากหน้าที่การทำงาน เนื่องจากเกษียณอายุ

(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากหน้าที่การทำงาน

(ค) ผู้นั้นได้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีสาเหตุตาย

(4) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือมิได้กระทำความผิดวินัยแต่มีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งพักงานด้วย ถ้าจะดำเนินการตามระเบียบ ทอท. ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 ข้อ 32 ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีกรณีอื่นนั้น โดยยังไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงาน แต่ถ้าเป็นการสั่งยุติเรื่อง ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงาน และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ 79 เมื่อได้สั่งให้ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดพักงานในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้สั่งลงโทษผู้นั้นโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การงาน

(2) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้สั่งให้ ผู้นั้นออกจากงานตามระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 หรือ ระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การจ้าง การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ ของลูกจ้าง พ.ศ. 2554 ข้อ 20 โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การงาน

(3) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษตาม (1) หรือ (2) แต่ศาลรอกำหนดโทษ หรือให้รอการลงโทษ หรือได้รับโทษอย่างอื่นนอกจาก (1) หรือ (2) ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การงาน และดำเนินการทางวินัยตามข้อกำหนดนี้ต่อไป

(4) ในกรณีที่ศาลมิได้มีคำพิพากษาว่าผู้นั้นกระทำความผิดอาญา ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การงาน และถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อกำหนดนี้ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักงานตาม (3) หรือ (4) ได้พ้นจากหน้าที่การงานเนื่องจากเกษียณอายุ หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น หรือได้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้ว หรือมีกรณีอื่นที่ผู้นั้น ถูกสั่งพักงาน ไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การงาน แต่ให้แสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ การงานไว้ด้วย

ข้อ 80 ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดมีกรณีที่ถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ที่ไม่เข้าลักษณะตามข้อ 73 และมีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งพักงาน เมื่อปรากฏผลการสอบสวน พิจารณาหรือผลแห่งคดีถึงที่สุดในเรื่องที่มีคำสั่งพักงาน ให้ดำเนินการดังนี้

(1) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับ โทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้สั่งลงโทษตามระเบียบ ทอท. ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 ข้อ 34

(2) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้รอการดำเนินการตามระเบียบ ทอท. ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของ พนักงาน พ.ศ. 2554 ข้อ 32 ไว้ก่อน จนกว่าจะปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดีถึงที่สุดในกรณีอื่นนั้น

(3) ในกรณีที่สมควรให้ผู้นั้นออกจากงานตามระเบียบ ทอท.ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นสภาพ วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. 2554 ข้อ 20(2) (3) หรือ (4) ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากงานได้

(4) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง

ข้อ 81 ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักงานผู้ใดกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่การงาน ให้กรรมการผู้อำนวยการใหญ่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าทำงานในตำแหน่งตามเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกัน

บทเฉพาะกาล

ข้อ 82 ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้สอบสวนผู้ปฏิบัติงานผู้ใดโดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับระเบียบ ข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ข้อกำหนดนี้ใช้บังคับ และการสอบสวนนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการสอบสวนผู้นั้นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไป จนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามข้อกำหนดนี้

ข้อ 83 ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนผู้ปฏิบัติงานผู้ใดโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วในวันก่อนวันที่ข้อกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้มีการพิจารณา และดำเนินการต่อไปหรือการพิจารณาดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ให้การสอบสวนนั้นเป็นอันใช้ได้ ส่วนการพิจารณา และดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามข้อกำหนดนี้

ประกาศ ณ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2559

(นายนิพนธ์ ศิริสมรรถการ)

ผู้อำนวยการใหญ่